ABD EMPERYALİZMİ
VE YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİ
YOKOLUP GİDECEK...
BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK
TÜRKİYE
GERÇEK OLACAKTIR

EMEKÇİ'den MEKTUP

Yıl:1 ÖZEL SAYI:5 13 HAZİRAN 1975 SAHİBİ ML KIYICI Y. İŞL MD S. ASLAN

TÜRKİYE EMEKÇİ
PARTİSİ'Nİ
İŞÇİLERİN,
YOKSUL KÖYLÜLERİN
ÖNCÜ BİRLİĞİ
DURUMUNA
YÜKSELTELİM!

15-16 HAZİRAN'ın MÜCADELECİ AZMİ İLE

EMEKÇİLER

FAŞİZMİ YIKACAKTIR

BÜYÜK DİRENİŞİN 5. YILINI YAŞARKEN

15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 5. yıldönümünü yaşıyoruz bugün.

Sermayeden yana iktidarların yıllar süren sömürü ve baskısı karşısında işçi sınıfında biriken öfke, 15-16 Haziran 1970'te, işçi sınıfının sendikal özgürlüklerini kısıtlayan Sendikalar Kanunu ile taşmış, yüzbinlerce işçinin katıldığı büyük bir direniş biçiminde dışa vurmuştu. AP İktidarının işçi hareketinin özgür gelişmesini engellemek, Amerikan akıl hocalarının öğütledikleri biçimde sarı sendikacılığı güçlendirmek için hazırladığı yasal kılıfa yani yeni sendikalar kanununa karşı ayaklanmıştı işçi sınıfı.

Her zaman olduğu gibi şiddet olaylarının gerçek sorumlusu hakim sınıflar ve onların baskı güçleri idi ve bunlar korku ve panik içinde işçilerin göğsüne kurşun sıktılar. İşçiler öldü, yüzlercesi yaralandı. Ama baskı güçlerinin hedef gözeterek sıktığı kurşunlar kendilerini korku ve panikten kurtaramadı. Silahsız işçiler her yerde barikatları aştılar. Kartal'dan Kadıköy Meydanına kadar, Silahtarağa'dan Cağaloğlu'na, Levent'ten Şişli'ye kadar heryerde böyle oldu. İşçiler, polislerle karşılaştıkları her yerde işçi davası gibi kutsal bir davayı güdenlerin, sömürücülerin fedailiğini yapanlara üstünlüğünü ısbat ettiler. Türkiye işçi sınıfı tarihinin en büyük hareketini yaratmıştı ogün.

Sendika ayrımı gözetmeden hep birlikte hak düşmanlarının karşısına dikilen işçi sınıfının öfkeli soluğu, sermaye iktidarının yüreğine korku saldı. İşçilerin direnişe geçtikleri kentlerde derhal sıkıyönetim ilan ettiler. Ve işçi sınıfı mücadelesini zorla bastırmaya kalktılar. Ama gene de sendika seçme özgürlüğünü kısıtlayan kanunu yürürlüğe koyamadılar. 15-16 Haziran 1970'te, İstanbul ve Kocaeli sanayi işçileri Anayasa da yazılı hakları uğruna giriştikleri büyük direnişleriyle Türkiye'nin Amerikan emperyalizmi ve onun yerli uşakları için bastonsuz gezecek köy olmadığını gösterdiler. 15-16 Haziran işçileri, kahramanca direnişleriyle sömürücü güçlere Türkiye'nin tekin bir yer olmadığını öğrettiler.

Ama büyük işçi direnişinin bir başka anlamı daha var. Bu direniş işçilerimizin iktisadi mücadeleyi siyasi mücadeleden ayırdetmenin imkansız olduğu bilincine vardıklarını da göstermiştir. İşçinin siyasi bilinçlenmesi olgusu, proleter devrimcilerin işçi saflarında eyleminin somut neticesidir.

Türkiye'de devrimci bilincin gençlikten işçiye, köylü yığınlara taşmakta olduğu bu tarihi dönemde, yüz bin işçinin katıldığı direnişin hedefi sadece iktisadi olmadı. Direniş siyasi hedeflere de yöneldi. Ve açıkça anti-emperyalist ve anti-faşist niteliğe büründü. İşçilerin gür sesleriyle haykırdıkları anti-emperyalist ve anti faşist sloganlar, Amerikan emperyalizminin vesayeti altında tuttuğu geri ülkelere reva gördüğü cinsten sarı sendikacılığın temelden çatırdamakta olduğunu göstermiştir.

O zamandan bu yana geçen 5 yıl içinde Türkiye uzun bir açık faşizm dönemi yaşadı. Grevler yasaklandı. Lokavtlar ise hiçbir engelle karşılaşmadan uygulanır oldu. Tüm emekten yana güç ve çevreler türlü baskı ve işkencelere uğradılar. Daha bir acılı dönem yaşandı.

Ama bütün bunlara karşın ve özellikle bütün bu nedenlerle, işçi sınıfı 1970'lerdekinden çok daha bilinçli ve güçlüdür bugün. Elbette ki yalnızca emekten yana güçler değildir bilinçlenen. Karşı taraf, sermaye ve çıkar çevreleri de işçi sınıfının gücünün farkındadırlar. Ve geleceğin işçi sınıfından yana olduğunun bilincindedirler. Bu yüzden her ne pahasına olursa olsun işçi sınıfının özgür gelişmesini engellemek kararındadırlar. Artık, biçimsel olarak bile demokrat görünmek zorunluluğunu duymuyorlar.

Amerikan emperyalizmine sırtını dayamış çıkar çevrelerinin temsilcisi Milliyetçi Cephe açıkça faşist bir yöntem uygulamakta. Birkaç ay için kaldırılan sıkıyönetim gene başımızda. Grevler yasaklanıyor, Toplu işten çıkarmalar ise ver yansın! Sendika seçme özgürlüğü için mücadele eden işçiler bugün de işten çıkarılıyor. İşyerleri insan değerini hiçe sayar bir vurdum duymazlık içinde, iş kazaları günden güne artıyor. Pahalılık ve işsizlik dayanılmaz hale geldi. Cephe'nin faşist sürülerinin baskıları gündelik olaylar haline geldi.

Kardeşler,

Onların bilinçli ve sistemli saldırılarına karşı biz de birleşmeli ve mücadele etmeliyiz. 15-16 Haziranları yaratan işçilerin karşısında hiçbir gerici güç duramaz.

BİRLEŞECEĞİZ VE FAŞİZMİ YENECEĞİZ.
SENDİKA SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜ VE İŞGÜVENLİĞİ İÇİN KARARLILIKLA MÜCADELE EDECEĞİZ.
DAYANIŞMA GREVLERİ İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİ GÜÇLENDİRECEKTİR.
15-16 HAZİRAN'IN MÜCADELECİ AZMİ, TÜM DAVRANIŞLARIMIZDA BİZE ÖRNEK OLSUN.
YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Kova Basımevi / 22 78 08 - son baskı tarihi: 14.6.1975